

Cartes d'amor
vol. 2

Un homenatge únic a la màgia
de la carta manuscrita

Columna

CARTES D'AMOR

Vol. 2

Un homenatge únic
a la màgia de la carta
manuscrita

Edició d'Alberto Gómez

Columna

UNA IDEA ORIGINAL DE COLUMNA EDICIONS

PRIMERA EDICIÓ: MARÇ DEL 2026

© ELS REDACTORS, PELS SEUS TEXTOS, 2026

© COLUMNA EDICIONS, LLIBRES I COMUNICACIÓ, S.A.U.

AV. DIAGONAL, 662-664 - 08034 BARCELONA

ISBN: 978-84-664-3493-5

DIPÒSIT LEGAL: B. 407-2026

FOTOCOMPOSICIÓ: DAVID PABLO

IMPRÈS A CATALUNYA - PRINTED IN CATALONIA

www.columnaedicions.cat

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar, escanejar, distribuir o posar a disposició algun fragment d'aquesta obra (www.cedro.org; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

Queden expressament prohibits l'ús o la reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb el propòsit d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Taula

<i>Nota de l'editora</i>	13
<i>Introducció, per Alberto Gómez</i>	17
A la mamà	21
Al meu pare de totes les edats	27
A mi, a tu (a nosaltres)	41
A la Caty	47
A la nena que vaig ser	53
A en Tom	59
Al meu fill	67
A la meva exparella	73
A la meva neta Kala	79
Al meu pare	85
Al meu primer amor	91
A la iaia	97
A en Lluís	103
A la Junça	109

A una teranyina	117
Al Roger i la Carlota	123
Al pare	127
A tu	135
Al meu estimat.	141
Als estius antics. De quan els guiris bevien en porró	145
A Pau	151
Als meus estimats	159
A la Laura	165
A la vida	169
A en Xavi	177
A la mare.	181
A l'Albert	187
A en Jofre	193
A la meva tieta, la meva mare	199
A un amic fidel	211
A la meva parella	217
A la mare.	221
A la meva família	227

A la mamà

*Carta a la meva mare, que va marxar fa quinze anys.
La seva presència continua guiant-me en els silencis,
en els moments de calma i, especialment, en la manera
de mirar la vida.*

«He sabut que es publicarà un llibre amb les cartes d'amor més boniques i m'ha despertat la idea d'escriure't».

ut que es publicaria un llibre amb les cartes d'
es i m'ha despertat la idea d'escriure't.
è no intentar-ho? Perquè no escriure't?
sar en paraules allò que vaig sentir, allò
ue vasser per mi i per a tots nosaltres?

passat quinze anys des de que vas marxar
criure unes línies que vaig començar a escriure
eu del difícil que va ser entendre la teua vi-
a, tan impossible d'acceptar.

res deia que la teua absència va ser com un h
ous, ràbia, tristesa i culpa. Ara, amb el pa-
dono que aquest humà t'heu va remoure
que necessàriament sortir.

partida eu va obligar a veure la vida des
ndre el valor de la calma, del silenci, de l'esco-
... coses que tu sempre vas saber i que con-
ndre de deso'.

, quan necessito aturar-me, eu veig al cap i
eu diria la meua mare?" "Què faria ella?"
hores escolto la teua veu, no amb les orelles,
, i somric!

quan eu recordo de tu, ja no hi ha tristesa.

Reus, 26 d'octubre de 2025

Mamà,

He sabut que es publicarà un llibre amb les cartes d'amor més boniques i m'ha despertat la idea d'escriure't.

Per què no intentar-ho? Per què no escriure't? Per què no posar en paraules allò que vaig sentir, allò que sento, allò que vas ser per a mi i per a tots nosaltres?

Han passat quinze anys des que vas marxar. En fa nou vaig escriure unes línies que vaig compartir amb la família; parlaven de com de difícil

va ser entendre la teva marxa, tan sobtada, tan impossible d'acceptar.

Aleshores deia que la teva absència va ser com un huracà, ple d'emocions, ràbia, tristesa i culpa. Ara, amb el pas del temps, m'adono que aquest huracà també va remoure coses dins meu que necessitaven sortir.

La teva partida em va obligar a mirar la vida des d'un altre lloc, a entendre el valor de la calma, del silenci, de l'escolta, de la família..., coses que tu sempre vas saber i que començo a comprendre de debò.

Sovint, quan necessito aturar-me, em vens al cap i penso: «Què em diria la meva mare?», «Què faria ella?».

I aleshores escolto la teva veu, no amb les orelles, sinó amb el cor, i somric!

Avui, quan em recordo de tu, ja no hi ha tristesa. Hi ha nostàlgia, sí..., però molta gratitud. Alegria també per tot el que ens vas ensenyar i per haver tingut la sort de tenir-te com a mare.

Recordo la teva paciència, la teva serenor, el teu bon cor. La teva capacitat d'escoltar, de respectar els silencis i els temps de les persones, de cuidar sense imposar. Recordo el teu somriure,

les teves carícies, fins i tot recordo les teves «bronques» sempre suaus, sempre amb un missatge important al darrere.

Cinc fills tan diferents, un marit de caràcter fort, i tu sempre allà, sostenint, entenent, estimant... I penso, com ho feies?!!

A vegades em pregunto si vas ser plenament feliç. Si la vida que vas triar, lluny dels teus pares i de la teva terra, i entregada a la nostra, era la que somiaves. I encara que no tingui resposta, sento que en cada reflexió sobre la meva pròpia vida hi ets tu, acompanyant-me, ajudant-me a escoltar-me i a ser sincera amb mi mateixa.

Molts anys sense poder parlar-te, sense poder abraçar-te, i sempre present. Perquè estàs en els meus pensaments, ets en els meus gestos, en la meva manera de fer i estimar.

Soc qui soc, en gran part, gràcies a tu. I també gràcies al pare.

T'estimo, mare. Avui, demà i sempre.

Cori